

DRŽAVNIKI UBLAŽUJEJO VOJNO NAPETOST

NEUSPEHI PRIZADEVANJ ZA ZDRTJE ZOB MILITARIZMU

Konflikti v Hitlerjevi taktiki.—Mirovni govor v maščevalnem ozračju.—Neiskrenost diplomatov

V SLED bojazni, da vojna napetost v Evropi lahko vsak hip zaplami nov svetovni vojni požar, je ameriški predsednik Roosevelt naslovil vladam 54. držav po svetu apel, naj se odločno in iskreno izrečejo za mir. Klic za izjavo k miru je poslal tudi predsedniku sovjetske Unije.

Rooseveltov nepričakovani predlog je bil šahova poteza v igri za vodstvo in svetovno pozornost.

Ves svetovni tisk je javnost že par dni pripravljaj na govor kancelarja Hitlerja, ki naj bi bil nekaka napoved vojne od strani Nemčije proti vsem, ki ji ne priznavajo enakovrednosti na odru diplomatskega upoštevanja. Hitler je za svoj nameravani govor sklical državni zbor, kar je povečalo sumnje, da bo vrgel v svet kup groženj in s tem onemogočil vse akcije za pomirjenje odnošajev med državami. Pričakovani so celo, da bo odrekel vsako veljavo versailleske pogodbe, proglasil "neodvisnost" Nemčije v vprašanju oboroževanja in s tem zanetil ne samo novo tekmo v jačanju armad nego porušil vse malenkostne uspehe razoborožitvene konference v Genovi in jo v bodoče popolnoma onemogočil. Svet bi bil torej potisnjen prav tik praga nove svetovne vojne.

Predsednik Roosevelt pa je s svojim proglasom obrnil pozornost svetovne javnosti s Hitlerjevega vojnega rožljanja na mir, zapopaden v predlogu ameriške vlade, in v drugi vrsti je Hitlerja diplomatsko primoral, da je svoj nameravani govor usmeril bodisi v prilog pomirjevalne politike in razoborožitve, ali pa se bi moral svetu predstaviti za glavnega krivca, ki tišči v novo evropsko in svetovno vojno.

V teh okoliščinah je bil nepričakovani Rooseveltov klic senzacija; ampak tudi Hitlerjev govor naslednji dan pred državnim zborom, čigar večina je poslušno orodje fašizma, je presenetil svet. Hitler, ki je do tega dne govoril vedno kot militarist in grozil, da spremeni vso Nemčijo v vojašnico, se je hipoma okrenil v pacifista. Obljubil je, da bo Nemčija sprejela Rooseveltov predlog za pomirjenje in se zavezala, da ne bo poslala svojih čet preko meje, dalje, da ne bo pojačala svoje armade, in da je pripravljena razpustiti tudi sedanje svoje čete, če storo enako in druge dežele. Zelo taktično je konstatiral dejstvo, da nima Nemčija—niti ne ostali svet—od nove vojne pričakovati ničesar razen škodo in končni kaos, v katerem bi navsezadnje bržkone triumfal boljševidem. Hitlerju je torej predvsem za poraz mednarodnega delavstva.

Fašistični in drugi poslanci nacionalističnih strank so Hitlerja sprejeli na dan njegovega govora v uniformah in z

vojaškim pompom. Na ulicah so bile velike čete fašističnih prostovoljcev v militaristični opremljeni z godbami in vsemi potrebnimi pritliklami, ki napravijo na gledalca vtis pripravljenosti na vojno. In v tej senzi navdušenja za "osvobodilno vojno" je Hitler govoril pod pritiskom okolščin za mir tako spretno in s tolikšnim podarkom, kot doslej še noben nemški kancelar od padca monarhije dalje. Poročevalci tujih listov so presenečeno strmeli. Ako bi nastopil tako pacifistično kak prejšnji kancelar, bi ga fašisti strmoglavili z revolucijo valed "veleizdaje". Ampak Hitlerju so ploskali. In v Parizu, kjer se obljubovanega nemškega militarizma najbolj boje, so neuradno nemudoma pojasnili, da jih je Hitler s svojimi mirovnimi overturami sicer iznenadil, da pa mu ne verujejo; kajti, ako je bil iskren v svojem zagotavljanju mirovnih namenov dan po Rooseveltovem predlogu, tedaj je lagal ves čas svoje propagande, s katero si je pridobil večino ljudstva z obljubovanjem, da bo izvojeval Nemčiji prvenstvo pa najsibomirno na konferencah ali z armado. In ker Versailleska pogodba Nemčiji ne dovoljuje več kot 100,000 mož armade, si jo je Hitler povečal z organizacijami prostovoljcev, ki se navidezno vežbajo za parado, v resnici pa se izpopolnjujejo v vojaški umetnosti z vidika, da se jih lahko takoj uporabi v slučaju vojne.

Hitlerjev odgovor je kljub vsem tem dejstvom spravljal francosko diplomacijo v zagate. Francija poseduje danes najjačjo armado v Evropi. Po mnenju vlade v Parizu je to zdaj edina garancija proti nevarnosti nemškega vpada preko francoske meje. Hitler pa je prošli teden zagotavljal, da tega ne bo storil. Pariz odgovarja, da je z vpadom ves čas grozil, in da so ga ravno neprestane grožnje Franciji napravile popularnim med maso. Zato Francija smatra, da nima nikakega vzroka verjeti eni Hitlerjevi izjavi bolj kakor drugi. Po njenem mnenju je Hitler militarist, zato je vsaka

(Nadaljevanje na 2. strani.)

NOV NAVAL BONUSNE ARMADE V WASHINGTON

Po zmagi F. D. Roosevelta je za gibanje veteranov, ki hočejo takojšen bonus, slabo izgledalo. Zavržela je zahteva po ekonomiji in zahtevati bonus je bilo nepatriotično. Sedanjí predsednik je celo odvzel veliko milijonov dolarjev raznih podpor, ki so jih dobivali bivši vojak ali njih vdove. Zdaj pa, ko je inflacija vzakonjena, si mislijo vete-

rani, da ni nobenega vzroka, čemu ne bi vlada tiskala par milijard dolarjev papirja več ali manj. In se spet zbirajo v taborih v Washingtonu ter v sosednjih mestih, v namenu, da s svojo prisotnostjo izsilijo bonus. Na sliki je newyorški oddelke bonusne ekspedicije pred odhodom v glavno mesto. Mož, zaznamovan s sulico, je komandant Alman.

Obsežni vladni načrti za reguliranje industrije in za nove javne gradnje

Leta in leta je ameriški kapitalizem rohnol proti vmešavanju vlade v privatni biznis. Zdaj pa se sam opira nanjo in jemlje od nje posojila v milijardah dolarjev. Ampak sama posojila ne bi zadostovala, zato je Rooseveltova administracija izdelala načrt, ki naj bi prisilil vsako vejo industrije, da se organizira zase, in določi v svojem področju minimalne cene produktom, dolgotrajno delavniku in minimalne plače. Podjetja, katera bi se upirala, pa bi porinila vlada v njih vrsto. V ta namen bo Roosevelt imenoval generalnega ekonomskega diktatorja za reguliranje industrije, in potem še komisarije za nadzorstvo nad posameznimi panogami industrije. Tak je uvod v prehajanje iz strogo privatnega v državni kapitalizem, za katerega se je odločila ameriška vlada v nameri, da reši bogataše in ob enem gospodarstvo.

V predsednikovih krogih domnevajo, da bo s takimi metodami armada brezposelnih znizana v dogledni dobi, to je enkrat prihodnje leto, za okrog šest milijonov oseb. Če bodo uspehi, jih ostane okrog devet milijonov še vedno nezaposlenih.

Za nova javna dela določa vladni načrt nad tri milijarde dolarjev; ta vsota bi po njenem mnenju omogočila zaslužek okrog trem milijonom

brezposelnim, ostale tri milijone pa bi vzela nazaj privatna industrija vladnih naročil potrebnih za javna dela, in pa vsled povečane kupne moči ameriškega ljudstva.

Sredstva za nova javna dela bi vlada dobila deloma z inflacijo, ki pa mora biti "kontrolirana", in vsled tega bi bilo treba za odplačilo za nove dolgeve novih davkov. V ta namen bi vlada potrebovala \$220,000,000 novih dohodkov na leto, bodisi z davkom na potrebnosti, povišanja davkov na dohodke, ali z odpravo prohibicije, da ji bi do novega viru pripomogel davek na žganje, in predlagano je tudi, da se obdavči vse gledišče in druge vstopnice od vsote 20c naprej. Zdaj so vstopnice do vsote 40c davka proste.

Vladni načrt določa gradnjo novih cest in v ta namen se naj bi potrošilo \$400,000,000; za nove vojne ladje \$100,000,000; za novo opremo armade \$100,000,000, v slučaju, da se razoborožitvena konferenca konča s fiaskom; podiranje slumov in gradnja novih stanovanjskih hiš (vsota v ta namen še ni določena); gradnja javnih stavb (vsota še nedoločena); izboljšanje prirodnih virov, kot pogozdovanje, gradnja nasipov, reguliranje rek itd. In končno določa vladni načrt nadaljnja posojila železnicam, ki naj bi jih porabile za popravilna dela na progah in za izboljšanje opreme.

Zaeno s temi javnimi deli se bi morala reorganizirati vsa privatna industrija v karte pod vladnim nadzorstvom, v svrhu, da se bi omejilo produkcijo v smislu potreb, in da se bi odpravilo konkurenco, ki je po mnenju vlade največ kriva, da so padle mezde delavcev na ničlo zaeno s cenami pridelkov in produktov.

Tudi cene poljskih pridelkov bi kontrolirala vlada.

Eno največjih javnih del bo podvzela v Muscle Shoals, kjer je bilo med vojno investiranih v elektrarnah in nitratnih napravah že mnogo milijonov ljudskega denarja.

Predsednik Roosevelt smatra, da bi ta notranji program za enkratni zadostoval; veliko se nadeja tudi od ekonomske

konference, katero sklicuje skupno z MacDonalidom v Londonu. Pričela se bo 12. junija. Zanimivo je, da se kapitalizem v naporih za samoohrano oprijemlje tudi mnogih točk iz socialističnega programa, uvidevajoč, da je boljše izgubiti nekaj kakor pa vse.

Obilica denarja v london-skih bankah

Banke v Londonu so založene z denarjem toliko, da znižujejo obresti na vloge, pet največjih bank pa ima v načrtu, da bodo sprejemale vloge samo v varstvo, ne da bi plačevale nanje take obresti. Se celo stavbinska in hranilna društva imajo obilico denarja na razpolago. Samo delavci ga nimajo.

321 bank zaprtih

V federalnem rezervnem distriktu za illinoisko-wisconsinso okrožje ter del Indiane je po bančnem moratoriju ostalo zaprtih 321 bank, 453 pa jih je dobilo dovoljenje za obnovev poslovanja.

Reguliranje cen

Čemu je vlada bolj naklonjena reguliranju cen za protektiranje profitov korporacijam, kot dostojnim plačam delavcev? To naj pojasnijo ti, ki so volili za sedanjo vlado.

DIVIDENDE SO ŠE V VELJAVI

Ameriški telefonski trust (American Telegraph and Telephone Co.) je izplačal v prvem četrtletju tega leta \$2.50 na delnico, ali toliko kot običajno. Skupaj torej letno \$10 na delnico.

Ves ta profit bi lahko imela država, ako je ne bi kontrolirali privatni interesi. Tako pa podpira bankrotirane industrije v korist privatnikom, in dobičkonosne obrate v prid istih magnatov. V tem oziru se "new deal" od starega nič ne razlikuje.

NEMŠKI FAŠIZEM IN SOC. DEMOKRACIJA

SOCIALIZEM, kot ga reprezentira nemška socialna demokracija, je demokracija in INTERNACIONALEN, je dejal v enemu svojih govorov Otto Wels par tednov po prihodu Hitlerja v vlado. "Boli nas, ker nas nekateri v sve napačno tolmačijo," je dalje izvajal. "Ne razumejo pač, da živimo danes pod pritiskom, ki je jačji nego naše sile," in nato je v daljšem izvajanju zasigural svet, da ti siloviti, teroristični pritisk vseeno ni jačji kot pa je prepričanje, kot so tradicije nemške soc. demokracije, ki je bila in bo—po tej preizkušnji, katero gotovo prestane, vzor mednarodnemu proletariatu. Priznal je, da v takih preobratih slabič dezertirajo, zato pa bo stranka idejno toliko čistejša in jačja. Ostro je obsojal strokovne unije, ker so se podale dekretu fašistične vlade.

"Socialna demokracija je od leta 1918 dosegla v Nemčiji velike stvari. Izvršili nismo nobenega dejanja, ki nam bi bilo v nečast, in nobene stvari, ki bi jo morali preklicati." To je Wels izjavil na naslov Hitlerja, ki je grozil, da bo dal zapreti vse, ki so sodelovali pri oklicu republike. Dalje je Wels v svojem govoru pred najožjimi strankinimi zaupniki izvajal:

"V prošlih par tednih so bile izvršene nad brezštevilnimi člani in uradniki social-demokratske stranke nezaslusne krivice... Ampak te krivice, storjene nad posamezniki, so malenkost v primeri s katastrofo, ki je udarila vse mednarodno delavstvo."

Prostor nam ne dopušča, da bi mogli objaviti ves Welsov govor. V nadaljnjih stavkih je dejal, da kjerkoli se izkaže, da je pripomogla k zmagi fašizma netaktičnost posameznikov v delavskih vrstah, naj se izvaja konsenkvence. Toda on poudarja, da bi bilo kratkovidno, ako bi se krivdo za triumf nemškega fašizma valilo popolnoma na rame razredno zavednega proletariata. V enem stavku pravi: "Delavski razred še ni bil pripravljen, da se dvigne ter izvrši svoje zgodovinsko poslanstvo. V najkritičnejšem času je bil vrhu tega še razdvojen, medtem ko je potreba zahtevala njegovo enotnost bolj kot kdajkoli poprej."

Wels dalje naglašja, da je svetovna gospodarska kriza tako ogromna, da je ni mogla poraziti doslej niti ena sila, ki se je pojavila v tej zgodovinski epohi. In okrog te krize se suče vse. "Kot pristajali znanstvenega socializma vemo, da ga ni zdravila zoper brezposelnost v sedanji uredbi; in vemo, da zdravje razmere ne bodo prišle brez težkih naporov in bojev. Ampak masa trpečih človeških bitij ni še bila opremljena z zadostnim znanjem, da bi bila kos malogi in praktični politiki, ki bi dosegla cilj korak za korakom. In v tem je ležala za fašistično gibanje ugodna priložnost; fašizem jo je pod imenom "narodne socialistične stranke" izbral in rastel, mi pa smo ga podcenjevali, češ, 'Nemčija ni Italija!' Zdaj pa se moramo varovati druge zmote, zapopadene v fašističnem mišljenju, da vse, kar se je dogodilo po zmagi fašizma v Italiji, se mora dogoditi tudi v Nemčiji..."

Nato Wels konstatira, da nemški fašizem vzlic svojem socialističnemu naglašanju nima moči končati ekonomsko krizo niti ne izravnati pogubnih posledic svetovne vojne.

V nadaljnjih stavkih Wels navaja vzroke gospodarske zmede in naglašja, da je ameriški preklic zlatega standarda povečal svetovno ekonomsko nesigurnost. In on konstatira: "Napetost kapitalistične krize neguje vsepovsod tendenco eksperimentiranja z novčanicami" (s papirnatim denarjem brez pokritja v zlatu). Svoj komentar k manipuliranju z valutami zaključuje, da to sicer lahko dovede do navideznih takojšnjih uspehov, a končna bolezen je toliko hujša.

Wels je med drugim v tem svojem govoru konstatiral, da je Hitlerjeva vlada zaigrala prijateljstvo in pogodbo z Rusijo, in ob enem relativno povečala moč Francije, ker se je k nji nagnila sovjetska Unija, istotako k Poljski. Anglija je sprejela "fašistično revolucijo" v Nemčiji neprijazno in ves ostali svet je postal skeptičen, vzlic Hitlerjevimi zagotovili—pod pritiskom predsednika Roosevelta, da Nemčija nima niti najmanjšega namena kaliti evropski in svetovni mir.

Otto Wels je v tem svojem govoru tudi zelo dobro definiral postanek nemške republike: "Bila je rojena v senci tujih banjonetov, namesto s svojimi notranjimi silami, in to je bila njena nesreča."

In dalje: "Nemški socialisti smo žrtvovali ogromno za svojo deželo, ne zato, da bi nasprotovali mednarodnosti, pač pa radi tega, ker smo internacionalni in verujemo v sodelovanje narodov in vseh dežel. Blagostanje nemškega ljudstva je odvisno od blagostanja ljudstev vseh drugih dežel. In to je socialistična—marksistična mednarodnost."

V zaključnih stavkih je Wels dejal: "Mi socialni demokrati smo za državo, ki bazira na socialni pravici in državljskih svobodščinah; mi smo za resnico, enakopravnost in človečanstvo."

Resolucija, ki so jo zborovalci sprejeli po njegovem govoru in obširnih razpravah, določa med drugim: "Naloga socialne demokracije je, v vsakem položaju služiti načelom socializma. Internacionalni značaj kapitalizma je danes vsepovsod očiten. In naravno je, da mora delavski razred voditi borbo proti njemu v mednarodnem obsegu."

Deseta redna konvencija SNPJ

Deseta redna konvencija SNPJ je bila konstituirana v ponedeljek popoldne, ko je bilo rešeno vprašanje spornih delegatov. Teh je bilo okrog 28. V imenu poverilnega odbora je poročal delegat Mrmolja iz Clevelanda.

Za predsednika konvencije je bil izvoljen Math Petrovich iz Clevelanda, za podpredsednika pa John Koklič, Strabane, in Frank Somrak, Cleveland. Donald J. Lotrich za tajnika konvencije.

Konvencijo je otvoril V. Cainkar, predsednik jednote.

V imenu čikaških društev jo je pozdravil M. J. Turk, predsednik pripravljalnega odbora čikaških društev. Takozvano "levo krilo" na tej konvenciji ni organizirano tako dobro kakor na prejšnjima dveh. Na njihovem banketu v nedeljo večer so govorili poleg komunistov tudi "republikanci" in "demokrati" ter napadali "socialistično birokracijo". En bivši republikanski političen je na tem banketu govoril o "dollar-socialistih". Navzočih je bilo 34 oseb, vključivši nečlane konvencije.

AKO UPOŠTEVAMO,
DA SMO SLOVENC
V AMERIKI LE PRAV
MAJHNA SKUPINA,
JE

Proletarec triumf

NA POLJU DELAV-
SKEGA ČASNIKAR-
STVA V ZEDINJE-
NIH DRŽAVAH.

PROLETAREC
List za internu delavsko ljudstvo.
Izhaja vsak četrtak.
Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,
Chicago, Ill.
Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$8.00;
za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.
Inovestito: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.
Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu naj-
posnejše do ponedeljka popoldne sa priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC
Published every Thursday by the Yugoslav Workers'
Publishing Co., Inc.
Established 1906.

Editor Frank Zahra
Business Manager Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:
United States, One Year \$8.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC
3639 W. 26th ST., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2864.

546

Biznis je glavno!

V sporu med Ameriško Domovino in Enakopravnostjo je prva končno odprta izjavila, da sta dva slovenska dnevnika v Clevelandu preveč. Trgovci in društva oglašajo večinoma v obeh, medtem ko bi po njenem mnenju zalego prav toliko, če bi oglašali samo v enem. S tem bi prihranili mnogo tisočakov. Ker je torej jasno, da bi zadovoljstvo "metropoli" in dnevniki, predlaga Ameriška Domovina, naj se ljudstvo v referendumu izreče, kateri jim je ljubši. Izjavlja, da se bo pokorila večini, in ob enem je trdno uverjena, da bo večina—ako pride do splošnega glasovanja, na njeni strani.

Izdajatelj Ameriške Domovine so s tem priznali, da so ekonomski razlogi glavni povod neetičnemu boju, ki se je v začetku maja razveljavil v metropoli. Ves čas prej pa je bil več ali manj prikrit, kot žerjavica pod pepelom.

Enakopravnost pojasnjuje, da je Ameriška Domovina vzplamtelja vsled strahu za obstanek, ker je končno tudi ona padla v ekonomsko težkočo. "E." piše, da je bil Pirčev list za svoj prospek največ odvisen od gnotne in moralne podpore slovenske North American Trust banke, po bančnem moratoriju pa ta zavod ni dobil več dovoljenja za popolno bančno poslovanje, in s tem je ušahnil tudi vir, ki je dajal A. D. največ opore. Vsled tega želi A. D. pojačati svoje druge vires, kar se bi zgodilo le v slučaju, da se bi Enakopravnost zadavilo. In tako je je A. D. res potisnila ob steno ter prišla za vrat, toda namesto, da bi E. prenehala dihati, se je otepla toliko časa, da je A. D. oslabela v tem spoprijemu.

Boj A. D. proti E., ki je bil prostakemu pocestnemu zmerjanju, je bil torej boj za oglaševanje v prvi vrsti in za naročnike v drugi. Načelo potemtakem je bil dolar.

Am. Domovina je demokratični list v smislu, da služi mašini, ki vlada demokratično stranko v Clevelandu in nad političnimi uradi, kolikor jih je v okraju Cuyahoga v demokratičnih rokah. Vsled tega politika A. D. ni bila, niti ni danes in ne more biti jutri v ničemer načelna.

Enakopravnost je pred okrog enim letom spet zavzela svoje prejšnje delavsko progresivno stališče. V času naraščajoče prosperitete se je delavskim principom odvajala in končno pod vplivom odločujočih delničarjev zavozila pod marelo republikancev. S tem so ji napravili veliko škodo, mislili so pa, da bodo s takim "čevljanjem" Pirčeve demokrate laglje porazili in pognali sebe na vrh. Tudi privatne ambicije so imele zraven svojo vlogo. Pirč jim zdaj to rad predbaciva, dasi je on zadnji, ki bi imel komu kaj očitati. Izjavil je jasno, da se mu gre le za oglaševanje trgovcev in drugih. Ampak po našem mnenju bi imel biti temeljni namen vsakega lista služiti čitateljem, ne pa oglaševanju. In če je namen lista tak, tedaj ni Ameriška Domovina vsaj kar se čitateljev tiče prav nič potrebna.

"Vojna za odpravo vojne"

Vzlic vojni, o kateri so trdili, da bo odpravila vojne, je danes velik del sveta zapleten v klanje in ves ostali pa spremenjen v vojašnico in orožarno, ki le čaka, kdaj pride v akcijo.

Japonska je v vojni s Kitajsko že dolgo, ne da bi jo uradno napovedala. Osvojila si je Mandžurijo ter jo spremenila v vazalno državo, katera je zdaj tudi v oboroženem konfliktu s Kitajsko. Ob sibirski meji si stoje na sprosti sovjetske in japonske čete.

Bolivija in Paragvaj v Južni Ameriki sta v vojni od junija prošle leta za teritorij Gran Chaco, ki si ga že leta in leta lastita obe. Republika Paragvaj je pa uradno napovedala vojno Boliviji 10. maja 1933. To je bila prva uradna vojna napovedana po svetovni vojni. Vsi drugi oboroženi konflikti od l. 1919 naprej so bili "neuradni", ampak zato nič manj mesarski.

Republiki Peru in Colombija sta v nena-povedani vojni za teritorij Leticia. V bitkah med vojaštvom vseh teh štirih držav je bilo ubitih in ranjenih nad sto tisoč mož. Žetev ima le municijska industrija, ki je povsod po svetu edina, ki res stalno obratuje in kuje velik profit za svoje lastnike.

FARMARJI V VOJNI ZA VIŠJE CENE MLEKU IN PRIDELKOM

Prvi, ki so se razčarano obrnili od nove administracije v Washingtonu, za katero so glasovali v ogromni večini, so farmarji na severu in srednjem zapadu in več ali manj tudi v drugih državah. Nedavno v Iowa, kakor tudi v Wisconsinu je proti njim nastopila oborožena državna milica, ki je prišla na pomoč šerifom, da ukrope uporne poljedelce. Farmarji zahtevajo zvišanje cen mleku in pridelkom toliko, da jim bodo dohodki pokrili obratne stroške ter obresti na dolgovne. Zanimivo je, da so te zahtevane progresivni gubernorji in drugi oblastniki, ki so aneno z Rooseveltom obljubljali "new deal",

Neuspeli prizadevanj za zdretje zob militarizmu

(Nadaljevanje s 1. strani.)

njegova izjava v prilog miru le diplomatska poteza za zaslepljevanje javnosti.

Sovjetska Rusija je tudi sprejela Rooseveltov mirovni predlog in zagotovila ameriški vladi, da bo kot doslej vestno vzemala pacifistično stališče.

Angleški premier MacDonald hoče, da se evropske vlade definitivno izrečejo za mir in za razoboroževanje. Podpora ima v Rooseveltu. Francija je pripravljena, da MacDonaldove in Rooseveltove predloge sprejme, toda le pod pogojem, da ji garantirajo njene sedanje meje v slučaju nemškega napada.

Anglija in ameriška vlada sta pripravljali Franciji vsaj deloma zagotoviti, da bosta nastopili proti katerikoli državi, ki se bi izkazala za agresivno. Ob enem apelirata na Francijo, da naj pripomore k uspehu razoborožitvene konferen-ce v Genevi, ki se vleče iz leta v leto brez rezultata, kajti Rooseveltova ekonomska konferenca, katera prične 12. junija v Londonu, bo dosegla svoj namen edino, če se najprvo razveljavi problem vojnih nevarnosti in oboroževanja. Ker pa so medsebojni konflikti v kapitalistični družbi ogromni, ni še nikakega izgleda, da bodo Rooseveltovi in MacDonaldovi manevri dosegli svoj namen.

O kontinentalnem kongresu v Washingtonu

Dneva 6. in 7. maja bosta zapisa-na v zgodovini radikalnega gibanja med ameriški delavci in farmarji s velikimi škandali. Kontinentalni kongres za ekonomsko rekonstrukcijo, ki je sboroval omenjena dva dneva, zmeš zabljanje industrialnih delavcev in farmarjev za borbo proti skupnemu sovražniku in za skupne koristi. Prišli so iz 42. držav ameriške unije. Konvencija je štela preko 4.200 delegatov.

Točno ob 9:30 dop. dne 6. maja je Emil Rieve, predsednik unije nogavičarjev, odprl kontinentalni kongres. Pojasnil je njegovo važnost in njegov namen. Treba je preurediti gospodarstvo dežele in njeno ustavo v skladu s potrebami ljudstva. In ta naloga je nujna, je dejal. Nato je bilo izvoljenih nekaj odelkov. Potem je naznanil, da bodo govorili Norman Thomas, voditelj farmarjev John Simpson, senator Frazier iz North Dakote in Rieve. Njihovi govori so bili oddani tudi po radiu širom Zed. držav. Vsi štirje so napravili na delegacijo tak vtis, da aplavdiranja ni bilo ne konca ne kraja.

Za predhodni kongres je bil soglasno izvoljen Emil Rieve. Volil ga je izbirno, kar pri taki množici ni lahka stvar. Niti enkrat se ni razburil. Bil je strogo nepristranski. Milvaški župan Hoan je bil podpredsednik.

V razne konvencije odeske sta bila izvoljena tudi dva Slovenci, namreč Frank Podboy, zastopnik SNP, in Vatro Grill, zastopnik jugoslovanske bratske federacije. Odeski so svojo nalogo spretno vršili, tako da je šlo delo konvencije drugi dan naglo izpod rok.

Medtem je prišlo na konvencijo poročilo, da v hotelu Cairo niso hoteli dati stanovanj za nekatere delegatke. Ob opoldanskem odmoru je odkorakalo proti hotelu z napisi okrog 2.000 delegatov z Normanom Thomasom na čelu, da protestirajo proti tej diskriminaciji. Belopoketni delegatke, ki so stanovali v tem hotelu, pa so pobrali svoje stvari in demonstrativno odšli, ob enem pa zahtevali, da jim hotel povrne denar, česar pa se je uprava branila.

tem boju skoro vsi okrenili zoper farmarje, češ, da ne trpe njihove nasilne taktike. Tudi v kapitalističnem časopisju imajo farmarji zelo neiskrenega "prijatelja". Čikaški zdravstveni komisar dr. Bundensen je stavkajočim farmarjem v Wisconsinu zagrozil, da ne bodo smeli prodajati več mleka v Chicagu, če bi nadaljevali s stavko. V koliko to svojo grožnjo izvršil, bo pokazala bodočnost. Stavka je bila preklicana 19. maja. Slika na levi prikazuje, ko mečejo deputiji v stavkajoče farmarje plinske bombe, slika na desni pa posodo za mleko, ki so jo stavkokazom razmetali stavkarji.

Sklenjeno, da se vrši glavna konferenca in piknik četrto nedeljo v juniju na Library. Pa. Nalogo za priprave prevzame tamošnji klub, oglašanje pa odbor federacije.

Volitve. — Ves prejšnji odbor je ponovno izvoljen. Tajniku Ambroziču je bila izrečena za njegovo vestno delo zaupnica.

Na sejo dospe organizator J. John Terrell, ki je bil doslej zadran po opravih za SNP. Podal je obširno poročilo o aktivnostih v splošnem in lokalnem obsegu. Naglašal je važnost kontinentalnega kongresa, ki ga je iniciirala soc. stranka in omenil, da bodo na njem zastopane tudi naše organizacije. Anton Zornik je bil izvoljen za delegata federacije.

Po končanem dnevnem redu je govoril Anton Zornik in žel odobranje za svoja izvanja.

Louis Glaser, zapisnikar.

To in ono pri nas in drugod

Cleveland, O. — Oni dan smo čitali, kako so visokoloci v Nemčiji sežigali na gmadi knjige socialističnih in judovskih avtorjev. Nisem pa nikjer opazil, da bi bili zažgali tudi sveto pismo, ki ga je spisal Mojzes in drugi judje. Bogaboječ katoličan Hitler ni hotel sežigati deset božjih zapovedi, katere je priredil žid Mojzes, ker so mu v prilog v diktiranj.

Hitler je tak kot senklarski Lojze Pirc. Tudi on zelo rad udriha po judih, posebno po onih, ki niso demokrati. Ampak Krista, sv. Petra in Pavla, Mojzesa, Abrahama in Noeta pa ni še nikoli napadel, ker je Lojze pač zelo bogaboječ fant. Po seboj Abraham mu je po volji. Ustno izročilo namreč pripoveduje, da je Abraham silno rad pil.

Tudi naš stari znanec John Lokar je bil nekoč v paradni uniformi pri žegnih. Ko so ga enkrat porinili v ječo, je postal svobodomelec in socialist. Bil je deloven v obeh tabornih. Pa se mu je spet nekaj zamerilo, kar se njega sploh tika ni, in je zavrgel organizacijo članov s prepričanjem, da se vredit v Pircov list, v katerem napada ljudi, ki so mu bili prej sodrugi—posebno pa Barbiča. Dolgo nismo mogli izgnati zarja na svetlo— a končno smo le uspeli!

Meni svetuje, naj kaj pametnega napišem. Ampak kadar se človek otepa stitnih muh, jim ne modruje. "Kdo, misliš, je Lokarju napisal dopis?" "Brikone eden tudi naših", ki se maščuje, sem mu odgovoril. Bog mu naj podela njegovo jezo, da bi mu ne škodovala.

Pirc vedno udarja po socialistih, dasi ima zmerom nekaj "socialistov" in eks socialistov za padlaše. Podobni so dedci papirki, ki peče in lge brez potrebe.—Frank Barbič.

Frank Stonich umrl

Frank Stonich je poznano ime ti-socerim rojakom v vseh krajih ameriške Unije. Nešteti so ga poznali tudi osebno. Bil je od početka, ko se je naselil v to deželo, delaven v družabnem in društvenem življenju. V Ameriko je prišel l. 1895, naravnost v Chicagu.

Frank Stonich je bil prvi tajnik kluba št. 1, dasi ni bil ustanovitelj kluba. Zavzemal je ta uradicer le nekaj mesecev, vendar pa so njegove zasluge za delavski pokret a stališča pionirstva znane.

Dne 17. maja ponoči je Frank Stonich na poslednjo operacijo umrl. Bil je aktiven v društvenem življenju do zadnjega. Društvo "Sosedje" SNP v Cieru ga je izvolilo v pripravljani odbor za konvencijo SNP, udeležil pa se je le dveh sej. Nato ga je pognala bolezen na postelo. Dva dni pred pričetkom konvencije je bil pokopan.

Pokojnik ima med našim ljudstvom kot svobodomelec delavec velike zasluge. Po nekaj mesecih, ko je prenehal biti član kluba št. 1, je deloval dalje kot svobodomelec na podlagi svojega individualističnega naziranja. V naslednjih je bil vsled svoje tipične družabnosti, ko je postal okrog kot trgovca z zlatinno, zelo popularen. Z reakcionarci v klerikalnih vrstah se ni nobenkrat držal.

Pokojnik je bil aktiven v Chicagu v pevskih zborih Orel, Sava in zdaj

Jože Zavertnik in SNPJ

Že v svojih prvih par letih, ko je pokojni Jože Zavertnik postal član SNPJ, se je naučil, da ni zdravo za organizacijo, ako ima odbor, ki je sam na sebi absolutna moč. Zato je svoje delovanje v jednoti usmeril po načelih članske kontrole, četudi je bil čestokrat napadan, da je diktator in da članstvu odreka odločujočo besedo. Take kritike pa so prihajale večinoma od onih, ki šo hoteli z lepa ali z grda usiliti organizaciji svoje stališče in uveljaviti svojo oblast, neglede na voljo večine članstva.

L. 1907 je bil Jože Zavertnik izvoljen v društvo Slavija za delegata na lasalsko konvencijo SNPJ. Glavni upravni odbor pa ga je izobčil iz jednote, da se s tem reši voditelja tedanje opozicije. Boj je bil ljut in delegacija je z 41. proti 11. glasovi izrekla, da je glavni odbor Jožeta Zavertnika krivično izključil in ob enem ga je priznala za delegata. Bilo je jasno, da je bil izobčen edino iz osebnih razlogov.

V SNPJ se je večkrat primerilo, da so agitirali po deželi za SNPJ največ socialisti, medtem ko so imeli v glavnem uradu večino odborniki, ki so bili protivni idejam zavednega članstva. Zato je J. Zavertnik veliko deloval, da bi dobile konvencije SNPJ veljavo, kakršna jim pripada. S predkonvenčnim diskuzijami se je ustvarilo za zborovanje delegatov potrebno zanimanje, in to zanimanje je dalo konvencijam življenje, kakršnega tiste konvencije, ki so le formalnost in glavni odbor vse, nimajo. Medtem, ko se na konvencijah takozvanih ameriških organizacij opozicija le redkokdaj pojavi, je na konvencijah SNPJ nekaj običajnega. Na "ameriških" konvencijah, katere nam eni radi predstavljajo za vzor, se predstavlja posebno eksekutivne odbornike za nekatere kneze in prince in konvencija jih tudi sprejema z dvorjanskimi častmi. Pri nas naobratno pa se smatra glavne odbornike za — "hlapce"! Jože Zavertnik je mrzil oba ta ekstreme. On je hotel, da glavni odborniki služijo interesom članstva, ne pa, da bi igrali vlogo hlapcev. In zahteval je, da ne izrabljajo zaupanja. Toda tudi v SNPJ se val "javnega mnenja" nagiba včas k "avtokraciji" in potem toliko jače v demokracijo. Včas je bilo v glasilu preveč, in včas premalo "svobode". Glavni odbor je bil včas tarča, včas pa oboževan, npr. po vojni, ko je skupina odbornikov ustanovila posebno agencuro za razpisiljanje denarja in si nakazala ves jednotin fond za posmrtnine onih članov, ki so umrli med vojno, dediče pa so imeli v starem kraju. Vled takratne inflacije kro-ne so dediči izgubili v mnogih slučajih dve tretjini in več, nekateri takoreč vse. Bil je Jože Zavertnik, ki je posegel v afero in priboril veljavo pravičnosti v glavnem uradu. Strojne krivice dedičem za jednota ni mogla popraviti. Zato je bilo stališče Jožeta Zavertnika, da je treba kontrolo razširiti, in da so potrebni v glavnem uradu in v glavnem odboru člani, ki motre vse s stališča interesov skupnosti, ne pa s svojega ozkogrudnega privatnega vidika.

Konvencija pred štirimi leti je bila zadnja, katere se je Jože Zavertnik še udeležil. Par mesecev po konvenciji je umrl. Prenesel je delo, ne pa počitka, kateremu ni bil vajen. Jože Zavertnik je bil zagovornik ljudske tribune. Zato ni bil eden onih, ki bi propagiral "skrajševanje" konvencij zato, da se bi nekaj prihranilo, ker je vedel, da se lahko vsled površnosti in storjenih napak pozneje lahko toliko več izgubi. Niti ni bil prišast koncentriranja kontrole v mali skupini odbornikov, ker je imel s takim "koncentriranim" odborom dvakrat prežalostne skušnje. V interesu vsake organizacije je, da ima zmerno eksekutivno, nad njo pa odbor, ki jo je med konvencijama sposoben kontrolirati, da ne zaide s poti. Brez zadostnega ravnotežja je vedno nevarnost, da ena stran tehtnice pade navzdol v svojo korist in druga nenaemoma navzgor sebi v kvar. Vzlic kritikam, katerih je na pokojnega Jožeta Zavertnika nešteto deževalo, in kljub napakam v taktiki in v stališču, katere so mu očitali nasprotniki in predočevali prijatelji, je bil Jože Zavertnik skoro v vseh slučajih bistveno v pravem. Zanimal se je za vse probleme v jednoti in za splošna socialna vprašanja s striktno proletarskega stališča. V boju ni bil obziren, in ako bi bil, bi s svojimi somišljeniki vred podlegel premoči združenega nazadnjakstva in oportunistov, ki so na jeziku eno; po mišljenju in ambicijah pa nekaj čisto drugega.

Pokojni Zavertnik ima v SNPJ neminljive zasluge. Naloga in dolžnost vseh, ki so delali z njim, je, da delajo dalje, da se bore proti odprtim in prikritim protivnikom napredka, in da pribore v SNPJ povratek idealizma kakršen je med članstvom v nji prevladoval, ko je bil Jože Zavertnik na višku svoje fizične in duševne moči.—F. Z.

Poročevalce.

Strankin piknik 2. julija

Chicago, Ill. — Piknik soc. stranke čikaškega okraja se bo letos vršil na zapadni strani, in sicer v Pilzenem parku na 26. cesti tik Albany ulice v nedeljo 2. julija. Ta park je samo en blok vzhodno od S. Kedzie Ave in 26. cesti. Vstopnice so po 25c. Članstvo kluba št. 1 in vsi drugi člani JSZ ter somišljeniki so vabljeni na sodelovanje pri razpečavanju vstopnic. Kvota za klub št. 1 je 500 vstopnic. Nekaj prebitka od njih dobi klub. Kdor je vstopnice, ki jih je razposlal tajnik Bernik, še raspešal, jih dobi lahko še pri tajniku in v uradu Proletarca.—P. O.

Positiven uspeh

Kadar bo Rooseveltova administracija lahko konstatirala: "Število brezposelnih je padlo s sedemnajst milijonov na devet milijonov," bo lahko pokazala na pozitiven uspeh. Ampak tudi potem bo še kriza—dokler se bo delavska rezervna armada štela v milijonih.

Imejte zaupanje!

Imejte zaupanje v boljše čase ter v Rooseveltovo administracijo in vse bo dobro. Vajj tako pravijo tisti, katerim še nikoli ni bilo sile.

P. ZOLA:

RIM

Poslovenil Ethin Kristan.

(Nadaljevanje.)

Ali zlasti duh je postajal gnusen. Dišalo je po umazani bedi; človeška živina se, je vdajala svoji nesnagi in živela v njej. Smrad je povečevalo izhlapavanje malega po naključju napravljenega trga, ki so ga morali prekoračiti. Ubogi branjevalci so prodajali kar na tleh pokvarjeno sadje, kuhano, kiselotivo, že večeraj v strjeni žaltavi masti pečena jedila, trop lačnih otrok pa je poželjivo zijal.

"Izkrajka, draga moja, zdaj ne vem več, kje je bilo," je vzkliknil knez, obrnjen k svoji sestrični. "Bodi pametna, saj smo videli dovolj. Vrnimo se k vozu."

On je resnično trpel, in Benedeta je sama dejala, da ne zna trpeti. Zdelo se mu je strašno, kakor abotno hudodelstvo, da se spravi človek s takim izprehodom v žalostno razpoloženje. Življenje ima ta namen, da ga človek lahko in prijetno preživi pod jasnim nebom. Le z dražestnimi igrami, s petjem in plesom ga je treba olepšavati. V svoji naivni sebičnosti je čutil pravo grozo vprico grobe, revščine in trpljenja, tako da mu je že sam pogled na to povzročal negotovost, nekako telesno in moralno težo v duhu.

Ali Benedeta, ki se je zgrajala kakor on, je hotela biti hrabra vprico Pierra. Pogledala ga je in ko je videla, kako živahno je bil zavzet, kakšno strastno usmiljenje ga je prijemalo, je vztrajala v naporu, da bi pokazala sočutje z ubogimi in nesrečnimi.

"Ne, ne, moj Dario, ostati moramo ... Gosпода bi rada videla vse kajnega?"

"Da, sedanji Rim je tukaj," je dejal Pierre. "To pripoveduje človeku veliko več od vseh klasičnih izprehodov med razvalinami in spomeniki."

"Dragi moj, Vi pretiravate," je odvrnil Narcisse. "Priznavam pa, da je zanimivo, zelo zanimivo ... Zlasti stare ženske — oh, stare ženske so nenavadno izrazite!"

Ta trenutek je Benedeta opazila čudovito lepo dekle pred seboj in ni mogla zatajiti vzlika radostnega začudenja.

"O che bellezza!"

Tudi Dario jo je spoznal in je vzkliknil z enakim vznemirjenim obrazom:

"Ej, saj je to Pierina ... Ona nas povede." Dekle je že nekaj časa hadilo za skupino, ne da bi se ji bilo upalo približati. Oči, ki so ji žarele kakor oči ljubeče sužnje, je upirala v kneza; potem je hitro, a brez jeze pogledala kontesino, z nekako nežno ponižnostjo, nekako vdano zadovoljnostjo, da je tudi ona lepa. Bila je res prav taka, kakor jo je bil opisal knez: Velika, krepka, z vratom boginje, prava antika, dvajsetletna Juno z nekoliko močno brado, skrajno pravilnih ust in nosu, velikih oči in žarečega, kakor od solnca pozlačenega obličja izpod krone težkih, črnih las.

"Ali nas hoče voditi?" je Benedeta vprašala zaupljivo in smehljaje. Misel, da morejo biti taka bitja na svetu, jo je že popolnoma potolažila zaradi grde okolice.

"O da, signora, takoj."

In pohitela je naprej. Imela je velike čevlje na nogah in staro rjavo volneno obleko, katero je pač šele pred kratkim oprala in zakrila. Poznala se ji je nekakšna kotetna brezbriznost, potreba po snaznosti, katere niso imele druge; ali pa je bil to le učinek njene velike lepote, ki se je bleščala iz njene uborne obleke in napravila iz nje boginjo.

"Che bellezza! Che bellezza!" je neprenehoma ponavljala kontesina, ki ji je sledila. "Moj Dario, pogled na to dekle je kakor praznik."

"Vedel sem, da ti bo ugajala," je on enostavno odgovoril. Laskala mu je njegova najdba, pa ni več govoril o odhajanju, ko so mogle njegove oči počivati na prijetnem predmetu.

Za njim je šel Pierre, ki se je tudi čudil, Narcisse, čigar okus je ljubil le kar je nenavadno in izumetničeno, mu je pa razkladal svoje ugovore.

"Gotovo, gotovo, lepa je ... Ali dragi moj, nič ni bolj štorastega, bolj brezdušnega od tega rimskega tipa ... Pod njeno kožo ni nič drugega kakor kri, nič nebeskega, nič iz drugega sveta."

(Dalje prihodnjič).

Lahkotno delo

Blizu Sankšuntze na Kitajskem, 50 milj od Peipinga, so japonske čete pobile sebi v zabavo 3.000 večinoma neoboroženih Kitajcev. Noben japonski vojak ni bil ubit. V Tokio pa so japonski oficirji poročali o veliki bitki, ki se je končala s popolno zmago japonskih vojakov. In zdaj bodo dobili medalje za junaštvo.

Članska konferenca soc. stranke v Detroitu

Detroit, Mich. — Članstvu kluba št. 114 sporočamo, da se bo vršila članska konferenca soc. stranke v Detroitu v nedeljo 28. maja v Poljski dvorani na Harper in Joe Campbell. Prične se ob 10. dopoldne. Opoldne bo serviran prigrizek, da vam ne bo treba domov na obed.

Na dnevnem redu je vprašanje, da-li naj nominiramo kandidata za prihodnje občinske volitve v Detroitu. Za vsakega bi morali dobiti 12.500 podpisov. S tem pa so v zvezi stroški, in kot je preračunano, nas bi samo to stalo \$500.

Udeležite se konference in vel izrazite na nji svoje mnenje. Ako sklenemo, da kandidata nominiramo, bomo morali takoj vel prijeti za agitatorično delo.

K. Junko, taj.

Tekma med dvema zboroma, ali cvetje spomladi

Cleveland, O. — Spomladi je tu in leto je pred vratmi. Koncertna sezona je minula in pričelja se pika.

V Newburghu, kot se imenuje ta predel Clevelanda, so imeli dva koncerta. Slovenci pravimo Newburghu tudi "na Jutrovem". Torej na

"Jutrovem" so imeli dva koncerta enostavno zato, ker imajo dva pevka zbor. Eden se imenuje "Cvet", in drugi pa "Delavec", odsek kluba št. 28 JSZ. Udeležil sem se obhoda koncerta "Delavca" se je vršil 28. aprila v Slov. delavski dvorani na 109. cesti in koncert "Cveta" 7. maja letos. Poset je bil obkrožen dober, četudi je nekdo v Enakopravnosti z dne 4. maja poročal, da je bila udeležba na koncertu "Delavca" majhna. Če je on v pravem, tedaj je bila tudi na "Cvetovi" (prireditvi majhna. Dotični dopisnik (s podpisom Kajtebriga) je tudi obljubil poročati od časa do časa o važnih dogodkih v naselbinah. Tega ni storil. Poročal je o balinarski tekmi pevk zbor "Cvet", češ, da hočejo pokazati svoje zmoglosti, tudi v tem, ne samo v petju.

Dne 3. maja sem bral v "E." med drugim, da so že rožice začele cveteti in zbor cvet pa se razcvetel s lepimi pesmami. Sodelovala sta zbor smoo. Zarja in Zvon, in dopisnik je zapisal: Pridite, in videli boste, kako Zvon svoni in Zarja žari in Cvet cveti. Res, svoja je zvonil in Zarja je žarela, ampak ne more se reči, da je Cvet bujno cvetel.

Kot vidite že iz tega, je tu tekma med dvema zboroma. In po mojem mnenju ima zbor Delavec v tej naselbini po kvaliteti in harmoniji glasov prvenstvo, četudi ga Cvet v številu članov nadkriljuje.

Zboru Cvet je treba dati priznanje, da se zelo trudi doseči višek, ki bi bil za zbor Delavec pretežak. Ampak ostalo je le pri prizadevanjih.

V takem razpoloženju je naravno, da obojni pismo strogo prijateljski, ampak tekmovalni in včasih ljubiteljski. Prišlo mi je na uho, da se je nekada odlična oseba izrazila, da Cvet cveti in Delavec umira. Da, ampak cvetovi v vrh cveto, in preganjani delavci umirajo, npr. zdaj v Nemčiji. Kar pa se tiče zbora "Delavec", ne umira. Kakš bo njegov razvoj v bodoče, seveda ne vem, ampak za zdaj se ne more govoriti o njegovem umiranju, ker je zelo živ in agil. Že pred svojim polomom je Cvet vprizarjal prizore kot "Soubachi" (dvakrat) "Gostilna pri zapanih sovi" itd. Ni bilo sicer to nič posebnega, ampak čemu se niti tega ne vprizarja več? Opaževalac.

John Koren v Ciceru umrl

Cicero, Ill. — Dne 17. maja je tu umrl priljubljeni rojak John Koren po dolgotrajni, mučni bolezni na želodcu. Bil je več let tajnik in vodilni delavec društva Sosedje SNPJ. Star je bil 48 let, doma iz Podgorja na Primorskem. Pokojniku so dali na željo njegove matere, katero je vzel k sebi iz starega kraja po vojni, katoliški pogreb, dasi sam ni bil še leta in leta član cerkvene občine.

Zapuška mater, žena, sina in hčer. Član socialistične organizacije ni bil, pač pa njen dober sodelavec, in kot od takega se poslavljamo. Sorodnikom iskreno sočutje.

Posledice krize—ali kaj?

Johnstown, Pa. — Tu na Mohamnu smo imeli Slovenci v cerkvi sv. Patrika sveti misijon. Stirje gospodje so reševali duše. Nekri pridigar je vprašal, če so tu vse ženske vdove. Bile so namreč pri službi božji v večini—zato tako "pitanje" gospoda misijonarja. Uspeh misijona pa je bil buje vseeno dober. Zavedni delavci, tudi vi bi se morali boljše žuriti s svojo agitacijo med ženstvom!

Majaka prireditelj kluba št. 5 na Franklinu je imela boljši program kakor lani. Udeležba pa ni bila zadovoljiva, deloma menda v sledi slabega vremena, ali veliko je kriva brezbriznost.

V društvih je v tej krizi veliko godrnjanja. In če bo konvencija SNPJ odsevali abadživk, kot so bile v običaju v društvih, bo glavnim odbornikom slaba predla. Toliko da jih direktno ne dolžimo, da so krivi klanašnje krize, brezposelnosti in bede med člaštvo. Bila bi bolj pametno, ako se bi ljudstvo zgrajalo nad onimi, katere je izvolilo v kongres in v vlado—ampak oni so all right ... le glavni odborniki zaslužijo grajo ... ker imajo plačo ... M. M.

MIROVNE OBLJUBE V SENCI FAKTIČNE VOJNE

Medtem ko državniki zagotavljajo v pogovor na Rooseveltovo noto svoje mirovno stališče in se zaobljubljajo sprejeti njegove pogoje—z "rezervacijami" seveda—je v teku faktična vojna v Aziji med Japonsko in Kitajsko in v Južni Ameriki med štirimi državami. Sliki gori prikazujeta invazijo japonskih čet v kitajsko severno ozemlje. Bila sta sneti pred poldrugim mesecem, ko so bile reke že zamrznjene, in transferirani preko japonske cenzure v Vladivostok in podot in dozmetstvo.

Zabava v Bridgevillu

Bridgeville, Pa. — Konferenca J. S. Z. in društev Prosvetne matice v Burgettstownu je apelirala na posamezne naselbine, da naj prirede zabave v prid njene blaginje, kajti naloge konferenčne organizacije so velike, manjka pa ji gmotnih sredstev. Odmev na dotični apel je tu. Zabava v prid Konference se bo vršila v nedeljo 11. junija na vrtu društvenega doma "Nova Domovina" št. 259 na Fryer Hill. Tudi kegljavcem bo ustrezno. Klubi in društva so naprosena, da agitrirajo za to prireditel. — Poročevalec.

Smrt redči naše vrste

V Chicagu je dne 19. maja umrl v bolnišnici na posledica vnetja slepiča rojak John Bervar. Prišel je iz Springfielda in se nastanil pri svojima hčerama na north side, kjer imata restavracijo. Pokojnik je bil star 52 let. Bil je član društva št. 47 SNPJ, kluba št. 47 JSZ in društva št. 36 SSPZ v Springfieldu. Pogreb je bil civilen.

Iz zapisnika vzhodnoohijske konference JSZ

Konferenca klubov JSZ in društev Prosvetne matice z delokrogom v vzhodnem Ohiu in bližnjem delu West Virginije se je vršila v Slovenci dvorani v Bridgeportu, O., dne 30. aprila 1933. Zborovanje je otvoril tajnik Konference Joseph Snoy. Za predsednika se je bil izvoljen Joe Skoff in za zapisničarja Nace Zlemberger. Navzočih je bilo 25 zastopnikov in zastopnic.

Prireditelj je bil dopis tajnika JSZ C. Pogorela, v katerem pojasnjuje stanje pri Proletaratu in v Zvezi ter kliče na sodelovanje.

Tajnik Snoy je poročal, da so bili dohodki od prejšnje do te konference \$41.61, stroški pa \$17.97; blagajna na dan tega zborovanja \$26.64. \$2 je na rokah tajnika, ostalo pa na First National banki v Bridgeportu, ki je pod konservatorjem in vlog ne izplačuje. V tej voiti je tudi delež kluba na Blaine in a Skoff del, da naj se bo izplačane odločitve razdelile potem sorazmerno med klub in konferenco. Nato Frank Matko in Joe Skoff poročata, da sta račune pregledala in ugotovila, da so pravilni.

S. Snoy poroča, da valed boleznii ni mogel vršiti svojih nalog, druge opravke v zvezi s tajništvo konference pa je zanj opravljal njegova hči Margaret.

Sledila so poročila organizatorjev Snoyja (Bridgeport), Fr. Blatnika,

Dr. John J. Zavertnik

PHYSICIAN AND SURGEON
OFFICE HOURS AT
3724 W. 26th Street
1:30—3:30—5:30—8:30 Daily
Tel. Crawford 2212.
at 1858 W. Cermak Rd.
4:30—5:00 p. m. daily.
Tel. Roosevelt 1695
Wednesday and Sunday by
appointments only.
Residence Tel. Crawford 8446
If no answer—Call
Austin 5700

F. Zaveršnika (Piney Fork) in J. Omerce (Powhatan Point).

S. Snoy pojasnjuje, da novoustanovljeni angleški klub v Bridgeportu nima še zadosti življenja. Člani so zelo prizadeti vled brezposelnosti. Priporočajo, naj tej postojanki klub št. 11 JSZ pomaga kolikor more. Vsa poročila so bila sprejeta na znanje.

Joe Skoff je zastopal na konvenciji obhajke soc. stranke v Clevelandu vzhodno-ohijsko konferenco JSZ. O njenem poteku je obširno poročal, in pravi, da je dobil zelo dober vtis. Uvidel je, da se za socialistično gibanje zanimajo tudi delavci drugih narodov, ne samo Slovenci. Jako je pohvalil govor Normana Thomasa na konvenciji, ki potem na banketu. H koncu doda, da je bil na vojni varčen in da so njegovi stroški malenkost \$2.75. Razprave o poročilu so se udeležili Zlemberger, Rebol, Snoy, Krollic in Modrik. Bilo je potem sprejeto z zadovoljstvom na znanje.

V imenu klubov so poročali sledeči: klub št. 11, Rebol, Snoy, Skoff, Blatnik, Krollic, Modrik in Mrs. Skoff. Klub št. 25, Powhatan Point: Omerca, Kostrevec, Šabec. Klub št. 95, Piney Fork: Zlemberger, Zaveršnik, Mrs. Zaveršnik.

Klub št. 2, Glencoe, in klub št. 9, Power Point, nista bila zastopana. Za društva, pridružena Prosvetni matici, so poročali: za druš. št. 275, Maynard, je Andy Zlatopier poslal pisarno poročilo; št. 13 SNPJ, Bridgeport; poročevalca Rebol in Snoy; društvo na Power Pointu ni bilo zastopano.

Naj tisk in agitacija.—Zelo živahna je bila razprava o Proletaratu in agitaciji zanj. Konferenca je sklenila prispevati \$5 v tiskovni fond. Dalje je bilo sklenjeno, da se priredi v korist Proletarata piknik v nedeljo 25. junija v Bridgeportu. Pripravljalno delo se prepusti klubu št. 11.

Prihodnja konferenca bo v nedeljo 27. avgusta na Piney Forku.

Dr. ANDREW FURLAN

DENTIST
Phone: Roosevelt 1695-1696
1858 W. CERMAK RD.
CHICAGO, ILL.
Office hours:
9-12 A. M. 1-5 and 6-8 P. M.
Wednesday, Thursday and Friday,
and Sat. all day and evenings.
Weekend office at
424-10th St., Tel. Ontario 7215
Office hours: Monday, Tuesday

SLOVENSKI NARODNI PODPORN JEDNOTI.

Narodna ali domovni
"PROSVETA"
Stane na celo leto \$6.00,
pol leta \$3.00.
Ustanovljajte nova društva.
Dosei članov (le) je treba na
novo društvo. Naclov na list in
na tajništvo je:
2607 S. LAWDALE AVE.,
CHICAGO, ILL.

printing

by

ATLANTIC PRINT & PUB. CO.

2656-58 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Tel. Lawndale 3012

vosti so bile posebno v harmoniji glasov. Priporočam jim, da naj ne ponavljajo toliko vedno enih in istih pesmi. Vsak koncert bi se moral ločiti po sestavi od prejšnjega. Hiba je tudi, da se pušča na oder pevce, ki so še malo časa člani in neizkušeni.

Po koncertnem sporedu je bila vprizorjena igra "Zamešeni vlak". V nji se je posebno dobro izkazal Gaspér Segulin v vlogi Rosandiča, majorca v poklju. Ta predstava je napravila boljši vtis kot pa pevске točke koncertujočega zbora, dasi ni izzvala toliko smeha, kakor so obljubovali. — Kritik.

Kriza v Clintonu

Clinton, Ind. — Tu je bila nekdo živa, cvetoča slovenska naselbina. Zdaj je mrtva, kakor na pokopališču. Prebivalstvo je zrečeno. Dela ni in še tisto kar ga je, je za charity. En dan v tednu dela, plača dva dolarja, toda je ne dobite v gotovini, ampak v izkaznici. Sploh denarja tu več ne poznajo.

Klub JSZ je v takih razmerah jako oviran. Agitacija za razširjenje lista je zdaj neuspešna, kajti ni, pa ga ni, denarja! Prepričan sem, da ko delavci dobe delo, bodo rajše naročali Proletarca in se organizirali v soc. stranki, kot kdaj prej. Vedo, da tudi če ta kriza poneha, bo čez par let prišla nova kriza. Zato pa je treba preurediti, ki bo odpravila gospodarske panike in bedo med delavci. — Poročevalec.

Komu služi vojaštvo?

V času prošle stavke farmarjev v Wisconsinu in pred tem v Iowi je bilo proti njim poslano vojaštvo, ki jih je obmetavalo s plinskimi bombami. Proti profitarjem vojaštvo v kapitalistični družbi ni bilo še nikdar poslano.

Čisto drobovje je temelj zdravlja
TRINERJEVO GRENKO VINO
odpravi zaprtje, pline, slab apetit, glavobol iz nespečnosti.

Milwaukee Leader

Največji ameriški socialistični dnevnik.—Narodna: \$4.00 na leto, \$2.00 na pol leta, \$1.00 za tri meseca.
Naslov: 540 Juneeu Ave.
MILWAUKEE, WIS.

SODRUGOM IN SIMPATIZARJEM V CLEVELANDU.

Seje kluba št. 27 JSZ. se vrše vsak prvi petek v mesecu ob 7:30 zvečer. Zmolkoga odnaha prvi točih ob 8. zvečer. Mladinski angleški odsek vsak petek traja prvoga ob 8. zvečer, vse v klubovih prostorih v S. N. D. Sodrugi in sodružice, agitirajo in pridobivajo novih članov. Glasnik kluba ter novih naročnikov Proletarac. V organizaciji in iskanju je naša moč.

FENCL'S

RESTAVRACIJA IN KAVARNA
2609 S. Lawndale Ave.,
Chicago, Ill.
Tel. Crawford 1882.

Prilika in elancna domača jedila.
Cena ugodna. Posredstva tožila.

"New Leader"

angleški socialistični dnevnik.

Izhaja v New Yorku. Narodna: na \$2 na leto, \$1 na pol leta.

Najboljše urejanje angleški socialistični list v Ameriki. Mnogo slovenskih delavcev ga čita.

Narodna ali domovni "Proletarac".

Baretincic & Son

POGREBNI ZAVOD
424 Broad Street
JOHNSTOWN, PA.
Tel. 1478.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI

NARODNA TISKARNA
2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE
CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v Slovenščini, Hrvaščini, Slovaščini, Čehščini, Poljščini, kakor tudi v Angličini in Nemščini jeziku. Naša posebnost so tiskovine za društva in jugov.

SUNSHINE — FRESH AIR AND GOOD PURE MILK

Balance Your Daily Diet With

WENCEL'S DAIRY PRODUCTS
GOOD PURE MILK
IT PROTECTS YOUR HEALTH

2380-82 BLUE ISLAND AVE. — Phone Roosevelt 3673

Park View Wet Wash Laundry Co.

FRANK GRILL, preds.

PRVA SLOVENSKA PRALNICA V CHICAGU.

Naši vozniki pobirajo perilo po vsem mestu, Ciceru in Berwynu in dovajajo čistega na dom.

TOČNA POSTREŽBA. DELO JAMČENO.

1727-1731 W. 21st ST. CHICAGO, ILL.

POSETITE DOMOVINO

in poslušajte se naših velikih, brzih in krasnih parnikov ter potujte udobno.

AQUITANIA — BERENGARIA
MAURETANIA

Direktna in hitra zveza skozi Cherbourg-Paris do Ljubljane, Zagreba in Beograda.

Za nadaljne informacije se obrnite na

CUNARD LINE

346 N. Michigan Avenue
Chicago, Illinois

Splošna potniška agentura.

Zastopa vse glavne parobrodne črte, železnice in avtobuse.

VINKO ARBANAS LOUIS DRNEK

1664 Blue Island Ave., vogal 18th St.
CHICAGO, ILL. Tel. Canal 1233

Who Will Carry On?

Among some of our younger comrades the tendency is nourished that they should not be members of JSF branches nor active in them, but to affiliate direct with the English speaking locals of the party.

This idea is harmful, because they are unintentionally breaking away from the work in the organizations and institutions of our workers. Somebody will have to continue this work. If they will neglect it, then it will be continued by other young people who are eager to do it. They are inspired by Democratic and Republican politicians, who understand the value of prestige and influence and the gain they could make thru these organizations and institutions which would be used for their political purposes.

We have, for instance, our fraternal organizations. Some of them were organized almost entirely by our older comrades. Of this group we could mention the Slovene National Benefit Society about which we wrote last week, which is holding its tenth regular convention in this city. Three decennials of our comrade's energy is invested in this organization. It is still a large organization, in fact, the largest among the Slovenes in America. There are people, old and young, in the conservative camps who are eager to grab control of it at the first opportunity. And if they succeed, the work that these fathers and mothers gave for the organization would be lost.

It is comparatively easy to be an agitator, especially in words, which do not spell success. Too many of those, who claim they are socialists, are wasting their time talking radical phrases. Very few take the trouble to at least try to learn to be practical propagandists, without which there is no progress for the branch, the press and other activities of the movement. To be of use to the progress of the workers, one must be active in his organization. If our younger comrades really care to go on with the work, they should endeavor to become part of the JSF branches. They should take a leading part in all institutions organized by their parents—the halls, cultural societies, and fraternal organizations which are in harmony with our principles.

Many senior comrades in

the branches of JSF are just as active in the local affairs of the County and State organization as could be expected of any member directly affiliated with the party. And in our opinion they should be assisted in this work by our socialist youth.

In 1920 the Socialist party was all but destroyed in many parts of the country. Our branches in western Pennsylvania, in Kansas, in the Iron Range in Minnesota, in Detroit, etc., were the sole organizations who conducted a campaign for the Socialist party presidential ticket. They did their share in the LaPollette campaign of 1924, in the campaign of 1928, and they did their best to push the cause of Socialism again in 1932, in which American voters turned out and made the same blunder as usual.

Our senior comrades are useful as campaigners among the people of which they are a part and also among the workers in general. The young

comrades of Slovene-American parentage could do as much and more.

It will mean more life for our branches if all the Slovene-American youth who are inclined to think in the socialist terms, would join and become an integral part of the branch and its work. Only then will our institutions be able to carry on as socialist organizations, or at least remain on the friendly side of the socialist movement.

All Set for Thrift Week

An insurance man walked into a lunch-room and, taking his place on one of the vacant stools, ordered bread and milk. The fellow sitting on the next stool asked:

"On a diet?"

"No. Commission."

A Real Hunt Now

"Is the editor in?" asked the poet. "No," replied the secretary. "He is in Africa hunting lions."

"But I saw him through the window as I passed."

"Yes, but he saw you first."

—Buen Humor, Madrid.

The JSF Conference in West Allis

Sunday, May 14, a conference of JSF branches and lodges of Illinois and Wisconsin affiliated with the Educational Bureau was held in West Allis, Wis., at Kral's Hall. Six branches and 13 lodges were represented. Two English speaking lodges, the Pioneers of Chicago and Badgers of Milwaukee were also represented with delegates as was the English Section of branch 37 JSF.

Comrade Garden, secretary of the conference called the meeting to order. Frank Puncar of West Allis was elected chairman. After a short message the secretary gave a report of the past activities and outlined some of the problems that had to be met.

Comrade Pogorelec gave a general report of the activities of JSF, its work in the last presidential campaign, the Educational Bureau and the plan for increasing the membership. He also told of the financial standing of Proletarec and urged the delegation to devote their time to this problem.

Lodge and branch delegates reported of their activities, both on the political and educational field. Considerable discussion was had on agitation for new readers for Proletarec, its make-up and various other suggestions as to how to make it more interesting for the readers. To help Proletarec financially the conference recommended that branches undertake to sponsor an affair in their locality inviting all readers and sympathizers to participate, the proceeds of which would go into the sustaining fund of Proletarec.

A report by comrade Novak on Socialist party tactics and the Continental Congress by Anton Kamniker opened a discussion in which all

delegates participated. It was agreed by all present that Socialist education must be more urgently stressed and propagated at all of our meetings or activities.

Upon the adjournment comrade Novak of Milwaukee gave a brief summary of some of the problems with which the Socialist administration of their city has had to contend. Frank Alesh of Chicago told of the work done in the last campaign by our branches and comrades and Anna Mahnich of Waukegan told of their recent city election and of the English branch activities.

The day prior, Saturday, branch 180 JSF held a social which was well attended. A nice number of comrades from the English branch were present, among them comrades Baxter, Mayor, and Harding, alderman of West Allis. Comrade Baxter gave a talk reviewing the proceedings of the Continental Congress which he attended. Chas. Pogorelec gave a short interesting talk. The Martinsek sisters entertained us with good dance music and the active women comrades saw to it that no one was hungry or thirsty. A good time was had until the early hours of the morning.

John Rak, Chicago, Ill.

"Looking Forward"

Roosevelt's new book, Looking Forward, declares: "I believe that the individual should have full liberty of action . . . but I do not believe that in the name of the sacred word, individualism, a few powerful interests be permitted to make industrial canion-fodder of the lives of half the population of the United States . . ."

"I believe that the government, without becoming a prying bureaucracy, can act as a check or counterbalance of this oligarchy so as to secure initiative, life, a chance to work and the safety of savings to men and women, rather than safety of exploitation to the exploiter."

In other words, we seem to be in for an administration program of more government regulation of private business. Will we never learn from the Dawes and Inoues and Mitchells of finance that regulation is a farce?

In his inaugural address, Roosevelt spoke of the "money changers" who "know only the rules of a generation of self-seekers." But our entire industrial system is based on rules made by self-seeking money changers, greedy for profits. We have already had government regulation of banks and utilities, and with it, crookedness which has seldom been equaled in human history.

The rules of a generation of self-seekers cannot be regulated. They must be supplanted by new rules, based on production for use instead of profit, in industries which are democratically controlled.

—The Llano Colonist.

"L'ETAT, C'EST MOI!"

"The state, it is I." So Louis XIV is said to have said.

At the opening of the present administration it looked as if Mr. Roosevelt had ambitions to say, or to be, the same. He may still have such ambitions, but there are signs that the may not achieve them fully.

Yet dictatorship is fashionable nowadays. There is Mussolini in Italy, Hitler in Germany, Pilsudski in Poland, Stalin in Russia, etc. The virus of dictatorship is working everywhere, and too much care cannot be taken in making sure to administer the antidote, democracy, in our own country.

At first, congress abjectly did whatever the president told it to do. Members voted for bills which they had not read. That disgraceful condition is passing. Congress shows a disposition to examine bills, and to have them examined in committee, with time to call and hear witnesses on both sides. Some even vote against the wishes of the president, although it is still virtually impossible to get any

thing through unless he favors it, as the fate of the production-cost amendment to the farm bill shows.

Over the length and breadth of the land there is also a disposition in some quarters to cease to worship Mr. Roosevelt.

The militant farmers, who supported him in November, are already fed-up with him.

The wage workers have protested against the wage cutting and the dollar-a-day forest job. In its protest against these and the scrapping of the thirty-hour week bill, The Minnesota Union Advocate says, "Labor appreciates the deep sympathy of Mrs. Roosevelt in opposing sweatshop conditions, but it happens that Mr. Roosevelt is

president, and the presidency is not a family affair."

However, the chamber of commerce and Mr. Roosevelt seem to understand one another, and this does not look so good.

The fact that he might be a more pleasant dictator than some others does not make it desirable that he should be one. We want no dictator at all.

On the contrary, we want the extension of democracy. Let democracy be extended to the point where there is both political and industrial democracy, and all thoughts of dictatorship can be abandoned. The cure for the ills of democracy is more democracy.

—The Milwaukee Leader.

SEARCHLIGHT

By DONALD J. LOTRICH

Some very heartening news comes to us from the Labor and Socialist International from Zurich, Switzerland, regarding the German Social-Democratic Party. We had feared for the German Socialist organizations and the German comrades and rightly so, when considering the terror and debauchery with which the Fascists struck out. Hitler and his tribe stole the socialist newspapers and turned them into fascist propaganda papers, he stole all the socialist funds, furniture, equipment, literature and even the buildings. He dispossessed the Socialists of every material weapon, so to speak. But the comrades recomposed themselves, we learn, and without fear, held a national conference in Berlin to plan a new course among the grave conditions. With but one exception every district was represented. They elected officers and it is reported that the tenseness of the situation brought out a finer quality of talks than ever before. Amid their perilous task of spreading the Socialist doctrine new recruits are being admitted into the party.

This report will pacify some of our fears that our comrades in Germany have been completely crushed. We hope that the intelligent German people will soon awaken to the unnatural course of Hitlerism and soon enough restore democracy for all the Germans. In the meantime, we hope our comrades will be able to carry on bravely against all of the terrible odds and soon triumph again with greater splendor than ever before.

The Fascists may think that a movement can be wiped out by setting fire to its books. But that is not so. Books are written from ideas, thoughts and knowledge. They cannot burn our ideas or our thoughts or even our knowledge. They remain ever after the paper upon which the books are printed goes up in smoke. The burning of the hundreds of thousands of masterpieces only proves one contention, that there is something radically wrong with the machinery in Hitler's cerebrum and cerebellum. He has gone plumb crazy and drunk from the opiates of power. The books shall be replaced and so shall Hitler. We hope it shall be soon.

Chicago's World Fair opens on Saturday, May 27, 1933. Upon the Worlds Fair grounds a person will be able to see most of the mechanical and material wonders of the modern world. Dozens of beautiful, newly constructed buildings, complete automobile factories and thousands of scientific developments. We urge our people to visit the exhibits if at all possible for the opportunities to see so many marvelous improvements and up to the minute devices and inventions occur rarely. We, ourselves, haven't expressed the enthusiasm that such an exhibit deserves but that is due entirely to the fact that the project is fostered by individuals who expect to profit from the project, in one way or another. Were the Fair put on directly by the municipality of Chicago I would be considerably more enthused. And if the municipality was conducted thru honest and worthwhile worker's representatives than we would become the greatest boosters of Chicago's World Fair. As it is now corrupt politicians use their political influence to enrich themselves and enslave the workers all the more. Some day, the workers, thru their representatives, shall rule this city and then we shall be able to have an honest World Fair where the great developments of labor's own hands can be shown. Then we

will be able to give labor the credit for everything that the world possesses. Labor's just due has yet to come even in a World's Fair.

For the first time in our days three Slovene choruses shall put on a program for the SNPF convention delegates, on Sunday, May 28. Sava, a divo of branch No. 1 JSF, Preseren, and Slovan shall put on the exhibition. A very good program is anticipated.

Spread the gospel government ownership by relating the recent report that 84 cities in this country are taxfree because the cities own their own gas, electric and water plants and derive enough money from these plants to pay the expenditures of the city governments. This is an opportunity to approach people who ordinarily will not listen to a straight Socialist message. Socialists can explain that only thru the Socialist party can we obtain complete socialization of the utilities and basic industries. We must be tactful.

The Other Way Around

Some outsiders who call Milwaukee a Socialist city seem to think that it is a blow to Socialism because there are many unemployed here.

Permit us to inform these ignoramus that we have capitalism, not Socialism, in Milwaukee. Under the state and federal constitutions, it is impossible for one city to establish Socialism even if the Socialists were in the majority, and they are not in the majority either in Milwaukee or in the country. The large number of unemployed in this community is, therefore, an emphatic argument against capitalism and in favor of Socialism. Anyone who can't see that is pretty dumb.

This community, however, takes better care of the unemployed than other communities. This is directly due to the influence of the Socialists. If there were no Socialist influence in this community, undoubtedly the relief measures would be as sloppy as they are in many of the other cities and counties. Not that they are perfect here. They can't be. Capitalism is too hard a proposition for that. But they are better.—The Milwaukee Leader.

Dad's Good Memory

Jimmy—Dad must have been up to all sorts of mischief when he was a boy like me.

"What makes you think so?" asked his mother.

Jimmy looked very thoughtful. "Well," he went on, "he always knows exactly what questions to ask me when he wants to know where I'm going and what I've been doing."

Branch 10's Doings

Members, do not fail to attend our next meeting on the 28th of May. Among the important reports will be one from our Continental Congress representatives. Our Branch No. 10 JSF was represented by Joseph and Frank Drasler.

Thanks to all members who worked on committee or otherwise helped to put our May 6, dance over the top.

Help Wanted!
What member will take up the work of reporting our meetings, dances and other affairs to Proletarec at least every other week?
Joseph Drasler, Forest City, Pa.

Garner says government is merely a convenience. It is if you're big enough to need 50 million at a clip.

SPRING PLANTING!

A FRANK CONFESSION OF FAILURE

Things must be happening with much greater rapidity than we in the "sticks" know when a publication like the Wall Street Journal will boldly suggest that we are Hottentots because we allow millions to go hungry in a land of plenty.

Coming as it does from one of the leading financial publications in the United States, it suggests that the men of financial power do not feel entirely at ease over the protracted breakdown of capitalism.

The Wall Street Journal finally admits what labor papers have repeatedly said, but what the "average mind" has howled down as "bolshevik propaganda". Read what this most "respectable" of all publications has to say:

"We in this country have all the elements that make for prosperity, if intelligently mobilized and directed. There is in the United States today more real prosperity of all kinds than existed before the war. We have not exhausted our soil. Paradoxical as it may seem, there are infinitely greater known stores of coal, oil and gas in the ground than there were 20 years ago.

"We do not yet realize the power resources of the country, much less make use of them. Except for a few commodities, such as coffee, tea, rubber and tin, we have the facilities and the ability to produce everything we need. We have 120,000,000 people with high aspirations and willing to work for a living.

"Yet millions of our people are wholly unemployed, a larger number are only partially employed, and all but a relatively few are actually suffering the pangs of poverty.

"Have we become Hottentots in respect to our wants, or have we suddenly become incapable of providing for ourselves?"

From the foregoing it is obvious that men living amidst and influenced by the glitter of wealth see the handwriting on the wall more clearly than the masses who stand in breadlines.—The Labor News.